

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 139

ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :		7) Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν ...	»	12.000
Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :		8) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	4.000
1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων ...	Δρ. 900	9) Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Νόμου 3221/1942 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν ...	»	2.400
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	» 30.000	10) Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	2.400
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	» 6.000	11) Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ...	»	12.500
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὡσάκως δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἑνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ ...	» 30.000	Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :		
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	» 2.400	Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων ...		» 900
6) Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ἐπὶ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλήν. Ἀνων. Ἑταιρειῶν συμφώνως τῷ Β. Α. τῆς 20-5-1939 ...	» 600			

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἔναντι ἀποδεικτικού εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως), ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- Α. Ν. 410. Περί συγκεντρώσεως περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ ἄλλων διατάξεων ... 1
 Α. Ν. 411. Περί συμπληρώσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῆς περὶ τελῶν χαρτοσήμου νομοθεσίας ... 2
 Α. Ν. 412. Περί Ἐπιθεωρήσεων Χωροφυλακῆς ... 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συγκεντρώσεως τῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ ἄλλων διατάξεων».

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀντιβασιλέα

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 45/1948 συντακτικῆς πράξεως «περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν διαρκούσης τῆς Κατοχῆς» ἐρρυθμίσθη ἡ τύχη τῶν συμβάσεων αἰτινες ἔλαβον χώραν μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς ἰδιωτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Ἀρχῶν τῆς ἐχθρικής κατοχῆς, ὡς καὶ ἐκεῖνων αἰτινες συνωμολογήθησαν μετὰ προσώπων ἅτινα κατὰ τὸν Α. Ν. 2636/1940 θεωροῦνται ὡς ἐχθροί.

Ὁ παρὼν Νόμος σκοπὸν ἔχει νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἄνω Συντακτικὴν Πράξιν καὶ νὰ καθορίσῃ τὴν ἀρμοδιότητα διαφόρων ὁργάνων ἅτινα παρεμβαίνουν πρὸς συγκέντρωσιν τῶν διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν ἡ ἄνω Συντακτικὴ πράξις, τὴν διαδικασίαν ἥτις δέον σχετικῶς ν' ἀκολουθήσῃ, τὸν τρόπον καὶ ὃν διατίθενται τὰ συγκεντρωθέντα ἀντικείμενα ἢ διεκδικοῦνται παρὰ τῶν δικαιούχων αὐτῶν.

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸν νόμον τοῦτον παρατηροῦμεν τ' ἀκόλουθα:

Διὰ τοῦ 1 ἁρθροῦ χαρακτηρίζονται τὰ περιουσιακὰ ἀντικείμενα ὧν ἐπιδιώκεται ἡ συγκέντρωσις καὶ διὰ γενικῶν διακριτικῶν ὁρισμῶν καὶ δι' ἐνδεικτικῆς ἀπαριθμήσεως τούτων. Γνώμων εἶναι ἡ ὑπαρξίς διατάξεως ἐσωτερικῆς ἢ διεθνούς βασιζούσης τὰ ἐπὶ τῶν κινητῶν τούτων πραγμάτων δικαιώματα τοῦ Κράτους. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ προβλέπουν περὶ τῶν εἰς ἄλλότρια ἀκίνητα γενομένων οἰκοδομημάτων, προσθηκῶν, ἐγκαταστάσεων βελτιώσεων, μὴ ἀπομακρυνομένων δὲ ἀπὸ τὰς περὶ τούτων ἀρχὰς τοῦ παρ' ἡμῖν ἐσχύοντος ἀστικοῦ δικαίου, διακρίνει τὰς δυναμένους νὰ ἀφαιρεθῶσι προσθήκας ἀνευ ἐξάφνης τοῦ ἐφ' οὗ αὐταί, ἀκινήτου ἀπὸ τὰς ἐκ τούτου ἀναποσπάστους. Δι' ἐτέρων σχετικῶν διατάξεων λαμβάνεται πρόνοια ἀφαίρεσεως τῶν πρώτων ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ Κράτους διὰ τὰς δευτέρας.

Ἄρθρον εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 ἐδόχεν ἡ ἐνδεχομένη περίπτωση καθ' ἣν εἰς χεῖρας τῶν παρατεταμένων κατοχῆς ἢ καὶ ἄλλων ὑπάρχον κινητὰ πράγματα ἰδίως ἐπιπλα, σκεύη κλπ. ἀνήκοντα, πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν ἐγγυηκῶν στρατευμάτων, κατὰ κυριότητα εἰς ὀριζήμενα πρόσωπα παρ' ὧν ἀφῆρσαν τὰς αἱ Ἀρχαὶ κατοχῆς ἀδαιρέτως ἢ δι' ἐπιτάξεως μόνον τῆς χρήσεως αὐτῶν. Εἶναι φανερόν ὅτι τοιαῦτα ἀντικείμενα ἀνήκοντα ἀποδεδειγμένως εἰς τρίτους δὲν πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν συγκέντρωσιν, δι' ἣ ὁρίζεται ὅτι ἐὰν κατέχονται ὑπὸ τοῦ κυρίου οὗτος δὲν ὑποχρεοῦται οὔτε εἰς δήλωσιν οὔτε εἰς παράδοσιν τούτων, καθορίζεται δὲ περαιτέρω ὁ τρόπος τῆς διεκδικήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δικαίουχου τῶν ἀναλόγως ἐὰν περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου.

Τὸ ἄρθρον 2 συμπληροῦν τὸ ἄρθρον 1 καθορίζει ὑποχρέωσιν τῶν κατόχων πρὸς δήλωσιν καὶ παράδοσιν εἰς τὰς κρατικὰς Ἀρχὰς τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 περιουσιακῶν στοιχείων. Ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 4 ἀναγράφονται ποινικαὶ κυρώσεις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ιδιωτῶν.

Ἡ καὶ ἤδη λειτουργοῦσα παρὰ τῇ Γενικῇ Διεύθυνσι Διημεσίου Λογιστικῆς προληπτικῶς Ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων νομιμοποιεῖται διὰ τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 10 καὶ 11 συστηματικοῦμένη εἰς εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐντασσομένην εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικῆς καὶ περιβαλλομένην μὲ δικαιώματα ἀνάλογα πρὸς τὴν δυσχερῆ ὄντως ἀποστολὴν τῆς, τῆς ἀνευρέσεως, κατασχέσεως, παραλαβῆς καὶ συγκεντρώσεως τῶν ἀνὰ πάσαν τὴν χώραν ἐγκατασκαμμένων περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Κράτους. Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι ἡ δυνατότης τῆς ἐν Ἀθήναις συνιστωμένης Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως, δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας δι' ἣ καὶ ἐκρῆθη σκέπμιον ὅπως τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἀσκῶσιν ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς οἱ οἰκονομικοὶ Ἐφόροι καὶ τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης, ὑπαγόμενοι δικητικῶς, κατὰ τοῦτο, εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικῆς (ἄρθρον 9).

Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 προβλέπουσι τὴν παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συγκεντρώσεως ἰδρυσὶν συλλογικὸν διοικητικὸν ὄργανον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως», ἥτις ἐπιβλέπει τὰς ἐνεργείας τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἐγκρίνει τὰς ἀναγκαίας δαπάνας κλπ., ὡς δεκαμῆλις δὲ προνοεῖ περὶ ἄλλων τινῶν θεμάτων καὶ ἰδίᾳ γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ σκοπίμου τῆς ἐκποιήσεως τῶν συγκεντρωθέντων περιουσιακῶν ἀντικειμένων, ἢ τῆς διαθέσεως τούτων εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας πρὸς ἀπλὴν χρῆσιν ἢ καὶ πρὸς ὀλικὴν ἀνάλωσιν (ὡς λ. χ. ἐπὶ οἰκοδομικῶν ὀλικῶν ἐνδείξεσις τούτων εἰς δημόσια κτίρια κλπ.). Δι' ἣ καὶ ἐλήφθη πρόνοια ὅπως τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχωσιν ἀντιπρόσωποι τῶν Ὑπουργείων εἰς ἃ ἀνήκουσιν αἱ ὑπηρεσίαι ὑπὲρ ὧν ἡ διάθεσις ἢ ἀνάλωσις.

Εἰδικὴ πρόνοια λαμβάνεται ἐν ἄρθρῳ 13 παρὰ γρ. 13' περὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἀντικείμενα τοῦ ἄρθρου 1 ἰδίως δὲ μεταφορικὰ μέσθ τοῦ ἐχθροῦ, κατέχονται ἤδη ὑπὸ ιδιωτῶν, ὅποτε χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος διατηρήσεως καὶ μὴ ἀποκρύψεως ἢ καταστροφῆς τῶν μέσων τούτων, χορηγείται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διοικήσεως ὅπως γνωμοδοτῇ περὶ τῆς βραχείας παραδόσεως καὶ μεταβιβάσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων εἰς τοὺς κατέχοντας ταῦτα, ἐπὶ καθορισμένη ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ ἐξυπηρέτησεως τῶν συγκοινωνιῶν.

Μὲ σκοπὸν ὅπως ἐμπνευσθῇ εἰς πάντας ἡ πεποίθησις ὅτι προστασίας τῶν ἀνυπόπτων δικαιωμάτων τῶν ιδιωτῶν καὶ τῆς προθέσεως ὅπως ἀποδίδεται αὐτοῖς τὸ δίκαιον καὶ διοικητικῶς ἐστὶ, ἀνευ προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, περιελήφθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 21 δι' ὧν συνιστῶνται διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ἐπιτροπαὶ Διοικήσεως» ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐδοκίμους τῶν Πρωτοδικείων πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου τῶν ιδιωτῶν καὶ ἀπόδοσιν εἰς αὐτοὺς τῶν πραγμάτων ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἀποδείξωσι δικαιώματα. Ἐθεωρήθη πρέπον ὅπως αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται λάβωσι μορφήν προσημοιόζουσιν πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἀποτελεσθεῖσαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ δικαστικὰ πρόσωπα καὶ ποικισθεῖσαι μὲ σύντρομόν τινα καὶ ἀπλὴν διαδικασίαν ἥτις θὰ ὁδηγήσῃ εἰς ταχείαν τοιμήν τῶν υποθέσεων, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ βέβαιος ἐλπίς ὅτι δὲν θὰ υφίσταται, εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, περίπτωσης κατασυνῆς τῶν διεκδικούντων δικαιώματα, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Δυσχερείαν ἐμφανίζει τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεως τρίτων κυρίων, οἵτινες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἐπὶ πραγμάτων ἀνηκόντων μὲν εἰς αὐτοὺς περιελθόντων ὅμως εἰς τὴν κατοχὴν τρίτων εἰς χεῖρας τῶν ὁρίων καὶ κατὰσχονται ἀπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Λαμβανόμενου ὑπ' ὅψει ὅτι ἐκείνη ἀλλοῦ ἢ τοῦ τύπου ἢ ἄλλως δημοσίευσιν τῶν κατατεταμένων ἀντικειμένων, οὕτως ὥστε ὁ κύριος λαμβάνων γνώσιν νὰ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐντὸς λογικῆς τινὸς συντόμου προθεσμίας, δεθέντος δ' ἐξ ἄλλου ὅτι ἀποκλείεται ἡ λύσις καθ' ἣν τὸ Κράτος θὰ ὑπερρεῖτο νὰ διασφαλτῇ ταῦτα ἐπ' ἀπειρὸν μέτροις εἰ ἐμοχισθῇ ὁ ἀξίων ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα, προσερίθῃ ὅπως τυχθῇ εἰς πάντα κύριον διεκδικητὴν ἐξῆμνης προθεσμίας ὑπὸ τῆς κατασχέσεως πρὸς ἀσκήσιν τῶν δικαιωμάτων του, καθορισθέντος (ἄρθρον 15) ὅτι καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ Διεκδικήσεων δύναται νὰ δευθῇ καὶ ἐξέτασιν τὴν διεκδικήσιν ἐὰν πεισθῇ ὅτι ὁ προσφεύγων δὲν ἐτήρησε τὴν ἐξῆμνην προθεσμίαν ἐκ λόγων ἀνεξαοτήτων τῆς θελήσεώς του ἢ καὶ γενικώτερον ἐκ λόγων δικαιολογούτων, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ἐκπρόθεσμον ἀσκήσιν αὐτῆς.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ὑπὸ τοιαύτην προϋπόθεσιν τὸ Κράτος δὲν εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ἀναμῇ τὸν ιδιωτὴν, τοῦ ὁποῦ οὕτω ἡ ἀξίωσις μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν, δι' ἣν πεοίπωσιν τὰ πράγματα ἐν τῷ μεταξὺ ἐξοποιήθησαν ἢ ἠναλώθησαν (ἄρθρον 15 παράγραφος 2 ἐδάφιον 2).

Διὰ τοῦ ἄρθρου 25 κυρεῖνται αἱ πρὸς συντήρησιν κλπ. τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων γενόμεναι πράξεις τῆς ἤδη λειτουργοῦσης προληπτικῶς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ Κτηματικῆς Γραφείου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, λαμβανόμενης προνοίας ὅπως οὐδὲν δικαίωμα ιδιωτῶν παραβιασθῇ, καθ' ὃ ἀπαυτομένης νέας κοινοποιήσεως, ἐφ' ἧς καὶ τρέχουσιν αἱ κατὰ τρίτων ιδιωτῶν προθεσμίας.

Εἰδικὴ εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 22 ἀφορῶσα τοὺς μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν Κυβερνήσεων Κατοχῆς συναλλαγόντας ἐργολάβους δημοσίων ἔργων. Λαβανόμενου ὑπ' ὅψει ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν ἀναληφθέντων ὑπὸ τῶν ἐργολάβων τούτων ἔργα ἔμειναν ἡμίτελῃ καὶ οὕτω ἀπέμειναν εἰς χεῖρας τῶν ἐργολάβων ὕλικα παραδόντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἀγορασθέντα μὲν ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ χρημάτων τοῦ Κράτους, ἐθεωρήθη πρέπον ὅπως οἱ ἐργολάβοι οὗτοι ὑποχρεωθῶσιν εἰς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν ὕλικων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον οὐχὶ ὅμως εἰς τὴν τότε τιμὴν των, τοῦ ὅπερ θὰ ἐξηγέμει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου λόγω τῆς ἐπακολουθησάσης νομισματικῆς διαρρυθμίσεως, ἀλλὰ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ χρόνου τοῦ καταλογισμοῦ αὐτῶν.

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ σχέδιον νόμου ὅπερ ἔχονεν τὴν τιμὴν νὰ υποβληθῇ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν κρίσιν καὶ νὰ παρκαλεσθῇ διὰ τὴν κύρωσίν του παρ' ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 410) 1945.

Περὶ συγκεντρώσεως περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σάμεν καὶ διατάσσομεν :

Συγκέντρωσις περιουσίας τοῦ Δημοσίου

Ἄρθρον 1.

1. Πᾶς κατέχων κινητὰ πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν ἢ κατοχὴν τῶν Γερμανικῶν, Ἰταλικῶν, Βουλγαρικῶν ἢ Ἀλβανικῶν, Πολιτικῶν ἢ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, αἰτινες ἀπὸ τῆς 6 Ἀπριλίου 1941 κατέλαβον τὴν Χώραν καὶ τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον καὶ τοὺς ἰσχύοντας νομικοὺς ὁρισμοὺς καὶ ἰδίᾳ τὴν ὑπ' ἀριθ. 45) 1945 Συντακτικὴν Πράξιν ἀποτελοῦσι περιουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς δήλωσιν καὶ παραδόντιν τούτων εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα. Ὡς ταῦτα κινητὰ πράγματα νοοῦνται ἰδίως πάντα ἐν γένει τὸ πολεμικῆς χρήσεως ἢ μὴ κινητὰ πράγματα, μηχανήματα, ἐργαλεῖα, ἐπιπλα, σκεύη, εἶδη ἱματισμοῦ, πρῶται ὕλαι καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους ὕλικα καὶ ἐφόδια, ἀναλωτὰ ἢ μὴ, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειπον ἐν Ἑλλάδι τὰ Στρατεύματα Κατοχῆς, ἢ μεταβίβασαν ταῦτα ὡπωδήποτε καὶ ὡποτεδήποτε πρὸς τρίτους, ἢ ἄλλως παρέδωκαν ταῦτα ἢ καὶ ἄνευ παραδόσεως ἢ μεταβιβάσεως περιῆλθον ταῦτα καθ' οἷονδῆποτε τρόπον εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐλληνικῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ὑπηκοότητος. Εἶναι ἀδιάφορος ὁ τίτλος ἐξουσίας τοῦ ὁποῖου τ' ἀνωτέρω κινητὰ εἶχον περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα, νομὴν ἢ κατοχὴν τῶν ἄνω Ἀρχῶν Κατοχῆς καὶ ἰδίᾳ ἐὰν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα προήρχοντο ἐξ ἀγορᾶς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διὰ χρημάτων τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ἢ διὰ χρημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ εἶχον παραδοθῇ εἰς τὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ εἶχον κτηθῇ παρ' αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἢ εἶχον εἰσαχθῇ ὑπ' αὐτῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου περιλαμβάνονται καὶ οἰκοδομήματα, ἐγκαταστάσεις πάσης φύσεως ἢ προσθῆκαι καὶ βελτιώσεις γενόμεναι εἰς ἀκινήτου εἴτε ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, πρὸς χορτὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ Ἀρχῶν Κατοχῆς, ἐσ' ὅσον τὰ οἰκοδομήματα, αἱ ἐγκαταστάσεις, προσθῆκαι, ἢ βελτιώσεις αὗται, δυνάμεναι νὰ ἀποχωρισθῶσι τοῦ ἀκινήτου ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτοῦ, δὲν ἀπετέλεσαν, κατὰ τοὺς ἰσχύοντες κανόνες δικαίου, ἐν ὅλῳ μετὰ τοῦ ἀκινήτου, περιελθούσαι κατὰ Νόμον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κυρίου τοῦ ἀκινήτου εἰς ὃ προσετέθησαν.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω οἰκοδομήματα, αἱ ἐγκαταστάσεις, προσθῆκαι ἢ βελτιώσεις δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρισθῶσι τοῦ ἀκινήτου ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτοῦ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Πενταμελεῖς Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμεναι ἐκ τοιῶν μελῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξ ὧν ὁ εἰς Εἰρηγνέειας, Πρωτοδικῆς ἢ Ἐφέτης, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ δύο ἐτέρων μελῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἀκινήτου, εἰςδοκιουμένου πρὸς τοῦτο ἐγγράφως καὶ πρὸ 5 ἡμερῶν ἐκ μέ-
ρους τοῦ Δημοσίου, ἀποφασίζει ἡτιοταγμένως καὶ ἀνεκκλήτως περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν οἰκοδομημάτων, ἐγκαταστάσεων ἢ προσθῆκαι ἢ βελτιώσεων ἄνευ οὐσιώδους βλάβ-

ῆς τοῦ ἀκινήτου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ κύριος τοῦ ἀκινήτου διαμένει ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηγοδικείου εἰς ἣν καίται τὸ ἀκίνητον ἢ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν κάτοχον τοῦ ἀκινήτου, θεωρούμενον ὡς ἀντίκλητον τοῦ κυρίου. Μὴ ὑπάρ-
χοντες κατόχου ἢ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν Ἐισαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας εἰς ἣν καίται τὸ ἀκίνητον.

Διαπιστουμένου τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀφαιρέσεως τῶν οἰκοδομημάτων ἐγκαταστάσεων ἢ προσθῆκαι ἢ βελτιώσεων ἄνευ οὐσιώδους βλάβης τοῦ ἀκινήτου τὸ Δημόσιον δικαιοῦται ἀποζημιώσεως, κανονιζομένης κατὰ τὴν παρ. 13' τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ πα-
ρόντος Νόμου.

4. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἀκίνητον ἐκ τῶν ἄνω ἐγκαταστάσεων, προσθῆκαι ἢ βελτιώσεων οὐδαμῶς ὠφελείται, αἱ δὲ ἐγκαταστάσεις, προσθῆκαι ἢ βελτιώσεις αὗται, ἀφαιρούμεναι δὲν ἔχουσιν ἄξιον διὰ τὸ Δημόσιον μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν λαμβανομένων ὑπ' ὄψει καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτηθσομένων ἐξόδων, ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῇ ἀπαφαίνεται ὑπὲρ τῆς μὴ ἀρσεως τούτων καὶ ἀπαλλάσσει τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ ἀκινήτου πάσης ὑποχρέωσος πρὸς ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶς κάτοχος ἀντικειμένων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐγγειρίσῃ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως Περιουσίας Δημοσίου (Υ. Σ. Π. Δ.) ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιοχὴν τῶν περιφερειῶν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἢ πρὸς τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης ἢ πρὸς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιοχὰς τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν ἀνὰ τὴν Ἑπικράτειαν. Πρωτοδικείων, δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἀναφέρουσιν τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενα πράγματα, μετὰ συντόμου περιγραφῆς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν, θεωρούμενος, κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐγγειρίσεως τῆς δηλώσεως μέχρι τῆς παραδόσεως εἰς τὸ Δημόσιον χρονικὸν διάστημα. ὡς θεματοφύλαξ αὐτῶν. Ὁ αὐτὸς κάτοχος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ὁποδείξει καὶ ἐπὶ τόπου τὰ δηλωθέντα πράγματα εὐθὺς ὡς ζητηθῶσιν.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δῆλωσιν ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ὁ ἀναλώσας ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον μεταβιβάσας εἰς τρίτους, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 ἀντικείμενα κατονομάζων τὸν εἰς ὃν μεταβίβασε ταῦτα, ὡς καὶ ὁ κύριος ἢ νομὴς ἀκινήτου εἰς ὃ ἐνέστω οἰκοδομήματα, ἐγκαταστάσεις, βελτιώσεις ἢ προσθῆκαι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν αὗται μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποσπασθῶσιν τοῦ ἀκινήτου ἀπετέλεσαν μετ' αὐτοῦ ἐν ὅλῳ μὴ δυνάμενον νὰ χωρισθῇ ἄνευ οὐσιώδους βλάβης τοῦ ἀκινήτου.

3. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ μηνιαῖαι προθεσμίαι παρατείνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας.

4. Ἀντικείμενα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου, εἴτινα εἶχον περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἑθνικῶν Ἀρχῶν αὐθαριέτως ἐπαγεργόμενα τυπὴν καὶ οὐδ' εἰς τὴν κατοχὴν τῶν πρὸ τῆς καταλήψεως τῆς χώρας δικαιοῦντων αὐτῶν, δὲν ἰσχύουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45) 1945 Συντακτικῆς Πράξεως. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα δικαιοῦται ὑπὸ τῶν δικαιοῦντων αὐτῶν ἐπὶ ὅσον μὲν περιῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 15 καὶ ἐπ. τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ ὅσον δὲ περιῆλθον κατὰ τῶν κατωτέρω διατάξεων. Ἐν τῇ τελευταίᾳ τούτῃ περιπτώσει προσεπικαλεῖται πάντοτε τὸ Δημόσιον διὰ τοῦ Δικαιοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Νόμου Ὑπηρεσίας, τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν ἢ τοῦ Προέσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης καὶ τοῦτο ἐπὶ πονηρῇ ἀπαρρέσει τῆς συζητήσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἢ ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τοὺς, μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τοῦ ἁρθροῦ 2 παρέχοντας ἐνυπογράφως πρὸς τὸ Δημόσιον πληροσεφίαις, περὶ πράγματων δηλωθέντων ἢ παραδοθέντων τῷ Δημοσίῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, μὴ κατέχοντας δὲ ταῦτα, χορηγείται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παρ. 1 τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως, ἀμειβή δυνάμενη νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τῶν 5 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων τούτων, ἐφ' ὅσον ἐπετεύχθη ἡ παράδοσις τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, συνεπεία ὑπ' αὐτῶν παρασχεθεῖσιν πληροφοριῶν.

2. Εἰς τοὺς πρὸ τοῦ Νόμου τούτου παρσχόντας τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πληροφορίας δύναται νὰ χρηγηθῇ ἀνάλογος ἀμειβή, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθοριζομένη δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος Νόμου τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως, πάντως οὐχὶ ἀνωτέρω τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγραφῇ ὀριζομένου ποσοστοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπετεύχθη ἡ παράδοσις εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου τῶν ἀντικειμένων, συνεπεία τῶν παρασχεθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν πληροφοριῶν.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

2. Ὁ κάτοχος τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κινητῶν πραγμάτων καὶ ἀντικειμένων ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραγράφῳ 2 ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν, ὡς ἀναλώσας ἢ καθ' οἷονδ' ἄλλῳ τρόπῳ μεταβιβάσας τοιαῦτα κινητὰ πράγματα, ὡς καὶ ὁ κύριος ἢ νομὸς τοῦ ἀκινήτου ἐφ' οὗ ἐγένοντο αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 ἐγκαταστάσεις, βελτιώσεις ἢ προσθήκαι καὶ οἰκοδομήματα, ὁ ἀδικολογήτως μὴ δηλώσας ἢ μὴ παραδόντας ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι ἐκατὸν χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

2. Ὅστις ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐν γνώσει ψευδῶς τὰ παρ' αὐτοῦ ἀποκρύπτει, ἢ ἀποκρύπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ δέκα χιλιάδων δραχμῶν μέχρι διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

3. Ὅστις ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔνοχος παραβίασεως τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, καίπερ προσκαλούμενος ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως, ἀποκρύπτει τὸν κάτοχον τῶν ἀντικειμένων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τὸν πρὸς δήλωσιν ὑπόχρεον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἢ ποιήσῃται ψευδῇ δήλωσιν περὶ τούτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

4. Αἱ ἀνωτέρω ποινικαὶ κυρώσεις δὲν ἐμποδίζουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν λοιπῶν ποινικῶν διατάξεων ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τούτων.

5. Ἡ καταδίκη ἐνεκά τινος τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος ἁρθρου δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου νὰ συνεπάγῃ ἔκπτωσιν τοῦ καταδικασθέντος ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τὸ ὁποῖον τυχὸν κατέχει ἐν Δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ τοιαύτῃ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

6. Ἡ δέλωση τοῦ Δημοσίου γενομένη, διὰ μὲν τὰ ἀδικήματα τὰ τελευτήσαντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ Δ' ὧν τῆς Ὑ.Σ.Π.Α., διὰ δὲ τὰς λοιπὰς περιφέρειας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου, καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης ἐξαλείφει τὸ ἀξιόποιον τῆς πράξεως, ἐφ' ὅσον πλήρως ἱκανοποιήθῃ τὸ Δημοσίον καὶ δὲν ἐχώρησε τελεσίδικος καταδικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τοῦτο μόνον δι' ἀδικήματα τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου.

7. Γενομένης κατασχέσεως ὑπὸ τῆς ἐπιληφθείσης τῆς ὑποθέσεως Δικαστικῆς Ἀρχῆς, μεσεγγυούχος ὀρίζεται πάντοτε τὸ Δημοσίον δι' ὑπαλλήλου τῆς Ὑ.Σ.Π.Α. ἢ τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου τούτου ἀναπληρωτοῦ ἢ ἄλλου Δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προϊσταμένου ἢ ὑπαλλήλου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης.

8. Ἀντικατὰ κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων δὲν ἐπιτρέπεται.

9. Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀποφαίνεται ταυτοχρόνως καὶ περὶ τῆς τύχης τῆς γενομένης κατασχέσεως καὶ ἂν εἴη ἡ ἀπόφασις εἴναι ἀπαλλακτικὴ,

δυνάμενον νὰ δημεύῃ τὸ κατασχεθὲν ἀντικείμενον ἢ καὶ νὰ διατάσῃ καὶ τὴν δημευσιν ἀντικειμένου ἅπιν' δὲν κατεσχέθησαν δι' οἰονδήποτε λόγον. Τὰ δημευθέντα ἀποδίδονται ὀριστικῶς εἰς τὸ Δημοσίον.

10. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον πολιτικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ προβληθῶσι προφορικῶς καὶ τὸ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ ἄνευ τηρήσεως τῆς κατὰ νόμον προδικασίας.

Πάντως ἐπὶ ποινῇ ἀπαρθεμένου τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως πρὸς ἐκδίκασιν δέον ὅπως κατὰ τὴν δικασίμῳ τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος Νόμου καλεῖται ὁ κατὰ τὸν ἀρμοδίως νόμιμος ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, δι' ἰδιαίτερας κλήσεως.

11. Τὸ ἀρμοδίον Ποινικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται ὀριστικῶς καὶ τελεσίδικως ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχη ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 21 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῶν ἢ ἔχει μὲν ἀσκηθῇ ἀλλὰ δὲν ἔχει εἰσέτι ἐκδοθῇ ἀπέρρισις, μὴ δυνάμενον νὰ παραπέμπῃ τὴν ἐκδίκασιν εἰς τὰ Πολιτικά Δικαστήρια ὡς ἀνεκκαθάριστον.

Ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως.

Ἄρθρον 5.

Συνιστᾶται παρὰ τῇ IX Δ' οἰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως Περιουσίας Δημοσίου» (Ὑ.Σ.Π.Α.) ἡλληλογραφεύσα μετὰ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ἀρχῶν καὶ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, κατ' ἀνάγκην ἐφαρμογῇ τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ Β. Δ. τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1936 περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Δ' οἰσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τηροῦσα ἴδιον πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὴν συνιστωμένην διὰ τοῦ προηγουμένου ἁρθρου Ὑπηρεσίαν ἀνατίθεται :

α') Ἡ ἀναζήτησις, κατάσχεσις, παραλαβή, καταγραφή καὶ συγκέντρωσις τῶν ἐν ἁρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀντικειμένων καὶ ἡ ἐνέργεια πάσης πρὸς τοῦτο χρησίμου πράξεως.

β') Ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἀρμοδίας ἐγκρινομένης ἐκποίσεως καὶ παραδόσεως πρὸς χρῆσιν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων.

γ') Ἡ κατάβολή τῶν ἀπαιτουμένων ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως, παραλαβῆς καὶ συγκεντρώσεως τῶν ἐν τῷ ἁρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀντικειμένων, ἢ πληρωμῇ τῶν ἐξόδων κινήσεως καὶ λοιπῶν ἀμειβῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας ὡς καὶ πάσα ἄλλη δαπάνη συναφῆς πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην.

δ) Ἡ ἐξέυρεσις χώρων, εἴτε διὰ μισθώσεως, εἴτε δι' ἐπιτάξεως πρὸς ἐναποθήκευσιν τῶν ἄνω ἀντικειμένων ὡς καὶ ἡ καταβολή τῶν μισθωμάτων. τούτων καὶ ὅλων τῶν συναφῶν ἐξόδων φυλάξεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τούτων.

Ἡ μίσθωσις καὶ ἡ ἐπίταξις τῶν ἀνωτέρω χώρων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δ'. Ἡ μίσθωσις, δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διὰ τὴν συναψιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μισθώσεων κειμένων διατάξεων.

ε) Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ὁ ἐλεγχος τῶν ἐκκερμῶν δικαιολογητικῶν τῆς καταργηθείσης Ε.Π.Α.Κ. Ἀθηνῶν, πλὴν τῶν ἀφορώντων δαπάνης δι' ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων.

Αἱ ἀρμοδιότητες δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς καταργηθείσης Ε.Π.Α.Κ. Ἀθηνῶν ἀσχοῦνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως.

στ) Ἡ κατάβολή τῶν ἀρμοδίων ἐγκρινομένων ἡμερομισθίων τῶν πάσης φύσεως ἐργατῶν τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τροσίων καὶ λοιπῶν εἰδῶν προσριζομένων διὰ τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς καὶ διὰ τὸν ἐπιστιμὸν τῆς Χώρας ὡς καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς δαπάνης.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται

νά ανατίθενται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ ἕτερα ἀντικείμενα σχετιζόμενα πρὸς τὰς διαληφθείσας ἀρμοδιότητας αὐτῆς.

3. Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται ἡ ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως Περιουσίας τοῦ Δημοσίου καταργουμένη ν' ἀποτελέσῃ Τμήματα τῆς ΙΧ Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐξ αὐτῶν κανονίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἅπασαι αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἀσχοῦνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΙΧ Διευθύνσεως ἀντὶ δὲ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας μετέχει ὡς τακτικὸν μέλος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος νόμου Ἐπιτροπῆς ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς εἰσπνέεται δὲ εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον Ἐπιτροπὰς ὁ ἀρμόδιος καθ' ἑλὴν Τμηματάρχης τῆς ΙΧ Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς συνιστωμένης Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἀποτελεῖται :

α) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοποθετεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς ἢ ἀποσπᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνώτερος Δημοσίος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ἢ ἀνώτερος ὑπάλληλος Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. Διὰ τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ἀποφάσεως ὀρίζεται καὶ ἀναπληρωτὴς τούτου.

β) Ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἀποσπαιμένων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ καὶ ἐξ ὑπαλλήλων ἐτέρων Ὑπουργείων ἀποσπαιμένων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀπὸ κοινῆς ἐδιδόμενων.

2. Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἀσχολουμένου μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἡμερομισθίων τῶν παρὰ ταῖς συμμαχικαῖς ἀρχαῖς ἐργαζομένων ἐργατῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 ἀρμοδιοτήτων τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως καταβάλλονται ἐξοδα κινήσεως ἄνευ ἀποφάσεως λογαριασμοῦ ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται δι' ἀποφάσεώς του λαμβανόμενης μετὰ γνώμης τῆς ἐν ἄρθρῳ 12 παράγραφος 1 τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως, νὰ ὀρίξῃ κατὰ μῆνα ἀμειβὴν εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἄνω ὑπαλλήλων ἐπιδεικνύοντας ἐξαιρετικὸν ζῆλον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀντιθεμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀμειβὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης δικαιούται νὰ ἐνεργῇ κατασχέσεις συντάσσειν τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις, ὡς καὶ ἀνακρίσεις διὰ τὴν συλλογὴν τῶν χρησίων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του στοιχείων ἔχον, ὡς πρὸς ταῦτα, τὰ δικαιώματα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. Γενομένης τοιαύτης κατασχέσεως ὀρίζεται θεματοφύλαξ ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος ταύτην ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον δὲν παραλαμβάνονται τὰ κατασχέθεντα. Μὴ ὀρισθέντος θεματοφύλακος θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος τὸ Δημόσιον.

Τὰς ἄνω ἀνακρίσεις καὶ κατασχέσεις δικαιούνται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι νὰ ἐνεργῶσιν ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ βεβαιουμένη ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ μόνον ἄνευ συμπράξεως ἐτέρου προσώπου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἰκονομικοὺς Ἐφόρους καὶ τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης εἰς οὗς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθενται αἱ ἀρμοδιότητες ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, τοὺς ὑπαλλήλους τῶν

Οἰκονομικῶν Ἐφορίων καὶ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης τοὺς ἐνεργούντας τὰς ἄνω πράξεις κατ' ἐντολὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου ὡς καὶ τὸν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἀποσπώμενον παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συγκεντρώσεως Πάρεδρον τῆς Διευθύνσεως Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀποσπᾶται παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συγκεντρώσεως, εἰς ἐκ τῶν Παρέδρων τῆς Διευθύνσεως Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐποπτεύῃ ἐπὶ τῆς συλλογῆς τῶν χρησίων στοιχείων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος τῶν ἀντικειμένων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου. Τὰ καθήκοντα τοῦ Παρέδρου τούτου θέλουσι καθορισθῇ διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Νόμου ἀρμοδιότητες τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἀνατίθενται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τοὺς κατὰ περισσεύρας Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους καὶ τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἐπαρχίαν διοικητικῶς κατὰ τοῦτο, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ΙΧ Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης αἱ ἀνωτέρω ἀρμοδιότητες ἀνατίθενται εἰς τὸ ἐκτὶ Κτηματικὸν Γραφεῖον.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφοι 1β καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τοὺς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ὡς καὶ εἰς τοὺς κατ' ἐντολὴν τούτων ἐνεργούντας καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παράγραφον 3 ἀποσπώμενον παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συγκεντρώσεως Πάρεδρον τῆς Διευθύνσεως Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἀσχεῖ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ κατ' ἀπόσπασιν τοιοῦτου, τὴν ἀπονεμουμένην εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ὁ δὲ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς ΙΧ Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰδικὸς κανονισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δημοσιευόμενος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως θέλει ρυθίσει τὴν κατανομήν τῃ Ὑπηρεσίᾳ, τὸν τρόπον λειτουργίας τῶν καθ' ἑκάστα Ταχυστάτων καὶ Γραφείων, καθὼς καὶ τὸ διαχειριστικὸν καὶ λογιστικὸν σύστημα τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως.

2. Ἡ ΙΧ Διεύθυνσις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς σέρει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὸν τίτλον «Διεύθυνσις Ρυθμίσεως Οἰκονομικῶν Ζητημάτων Πολέμου».

Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως

Ἄρθρον 12.

1. Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συγκεντρώσεως τριμελής Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως» ἀπαριθλουμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΙΧ Διευθύνσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως καὶ ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς.

Κωλυμένου του Προέδρου προεδρεύει της Επιτροπής ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Συγκεντρώσεως.

2. Είς την αρμοδιότητα της κατά την προηγούμενη παράγραφον συνιστωμένης Επιτροπής Διοικήσεως ανατίθεται ή έγκρισις των κατά το άρθρον 6 του παρόντος Νόμου δαπανών και ή έγκρισις της εκκαθαρίσεως των δικαιολογητικών των δαπανών της Ε. Π. Α. Κ. Αθηνών, πλην των αναφερομένων εις τεχνικά έργα, διά την έγκρισιν, εκκαθαρίσιν και πληρωμήν των οποίων καθίσταται αρμόδιον το Υπουργείον Δημοσίων Έργων συμφώνως προς το άρθρ. 30 του παρόντος Νόμου.

"Άρθρον 13.

1. Είς την κατά το προηγούμενον άρθρον Επιτροπήν Διοικήσεως, συγκαταστήσεται δι' ενός Νομικού Συμβούλου του Κράτους ή Εφέτου ως Προέδρου αυτής, οριζομένου δέ υπό του Υπουργού των Οικονομικών, και εξ εΐςτι μελών εξών ανά εν λαμβάνεται εξ ενός εκάστου των Υπουργείων Στρατιωτικών, Ναυτικών, Αεροπορίας, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Δημοσίων Έργων και διορίζεται υπό του Υπουργού των Οικονομικών μετά σύμφωνον γνώμην του αρμοδίου Υπουργού, ανατίθεται:

α) Νά γνωμοδοτή περί του σκοπίμου της διαθέσεως των εν άρθρω 1 του παρόντος νόμου αντικειμένων είτε προς άπλην χρήσιν Δημοσίων Υπηρεσιών ή χρησιμοποίησιν τούτων διά καταναλώσεως, έντεχνίσεως ή άλλως προς δημοσίας ανάγκας, ως και περί του σκοπίμου της εκποιήσεως τούτων ή περί αναλώσεως ή εκποιήσεως αυτή άπόφασις δύναται νά ληφθή και εκτελεσθή μόνον μετ' έγγραφον έγκρισιν της κατά το άρθρον 14 παραγρ. 1 Επιτροπής Διεκδικήσεων βεβαιούσης ότι δεν βρίσκεται νομικόν ή άλλο τί έκ της αρμοδιότητος αυτής προκύπτει κώλυμα εκποιήσεως.

Η εκποίησις ένεργείται κατά τας διατάξεις περί Δημοσίου Λογιστικού δύναται δέ νά γίνη και άνευ της τηρήσεως τούτων μετά προηγουμένην ήτιολογημένην άπόφασιν του Υπουργού των Οικονομικών άν τó συμφέρον του Δημοσίου δικαιολογή τούτο.

β) Νά γνωμοδοτή περί της καταβλητέας εις τó Δημόσιον αποζημιώσεως διά τας κατά τó άρθρον 1 παραγράφου 2 ανεπιδέκτους άρσεως εγκαταστάσεις, προσθήκας ή βελτιώσεις επί ακινήτων τρίτων ή περί απαλλαγής του ιδιοκτήτου από πάσης ύποχρεώσεως κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 1 του παρόντος Νόμου έπιουλαττομένης της όριστικής περί τούτων άποφάσεως εις τόν Υπουργόν των Οικονομικών κατ' άμφότερας τας περιπτώσεις.

Κατά της άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, της ορίζουσας την ύπερ του Δημοσίου ως άνω αποζημιώσιν έπιτρέπεται εις τόν έγοντα έννομον συμφέρον άνακοπή ένώπιον του αρμοδίου κατά τόπον Έφετείου, δικάζοντος έκ των ένόντων και άμετακλήτως. Η άνακοπή άσκειται έντός προθεσμίας 30 ημερών από της επιδόσεως της ως άνω Υπουργικής άποφάσεως της προθεσμίας ταύτης παρατεινομένης κατά τας διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας ή δέ άντις αυτής άναστέλλει την εκτέλεσιν της άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών μέγρι της εκδόσεως της επί της άνακοπής άποφάσεως του Έφετείου.

γ) Νά γνωμοδοτή ως προς τά εν άρθρω 1 αντικείμενα και ιδίως επί μεταφορικών μέσων ξηράς και θαλάσσης, μηχανών ή μηχανημάτων παντός είδους 1) εάν ταύτα ένδεικνύνται όπως μή άφαιρεθώσιν από του κατέχοντος ταύτα, αλλά νά παραμείνουν εις την κατοχήν του, μεταβιβαζομένου εις αυτόν παντός δικαιώματος κυριότητος του Δημοσίου, όποτε προσδιορίζει και τó καταβλητέον εις τó Δημόσιον διά την μεταβίβασιν ταύτην τίμημα, επί τη βάση δέ των κατά την ένδοσιν της γνωμοδοτήσεως ίσχυουσών τίμων. Τó τίμημα δύναται νά ορίζεται και κατώτερον της κατά την ένδοσιν της γνωμοδοτήσεως τρεχούσης αξίας επί όλως έξαιρετικών περιπτώσεων, ή ύπάρξεις των οποίων δέον νά αιτιολογείται ειδικώς έν τη γνωμοδοτήσει, κοί έφ' όσον ή καλή πίστις και τó κοινόν περί δικαίου αίσθημα έπιτάσσουσιν τούτο. Τó τίμημα τούτο προκειμένου περί έλαστικών έπισφώτρων αυτοκινήτων όχημάτων, αεροβαλάντων αυτών και άντυλλαχτικών ή μέρους αυτοκινήτων δύναται νά ορίζη

ται και κατώτερον της τρεχούσης αυτών αξίας, πάντας όμως μικρότερον του ήμισους αυτής. Υπεβαλλομένης υπό του κατη την ίσχύν του παρόντος Νόμου κατόχου αυτοκινήτου αίτήσεως περί έξαγοράς αυτού ή κατά τó παρόν άρθρον Επιτροπή δέν δικαιούται νά γνωμοδοτήσει ύπερ της άπορρίψεως ταύτης, περιοριζομένη νά προσδιορίση τó καταβλητέον εις τó Δημόσιον τίμημα, όπερ έν ούδαμιά περιπτώσει δύναται νά είναι μείζον του ήμισους της τρεχούσης κατά την ίσχύν του παρόντος Νόμου αξίας του αυτοκινήτου. Τó αυτοκίνητον κατ' άμέλητον τεκτήριον θεωρείται ότι ήτο εις κατάστασιν λειτουργίας μετά πλήρων έξαρτημάτων κλπ. Αί ως άνω διατάξεις περί έξαγοράς αυτοκινήτου άντι τίμηματος κατώτερου της τρεχούσης αυτού αξίας δέν έγγουσιν έφαρμογήν επί αυτοκινήτων άτινα εύρίσκονται ήδη όπωσδήποτε εις την κατοχήν του Δημοσίου, ή 2) εάν ταύτα ένδεικνύνται όπως εκμισθωθώσιν υπό του Δημοσίου όποτε προσδιορίζει τó καταβλητέον εις τó Δημόσιον μίσθωμα, έπιφυλαττομένης της όριστικής άποφάσεως εις τόν Υπουργόν των Οικονομικών. Διά την εκτέλεσιν της άποφάσεως ταύτης εφαρμόζεται αναλόγως ή διάταξις του έδ. 2 της περιπτώσεως α' της παρούσης παραγράφου.

2. Η δεκαμελής Επιτροπή Διοικήσεως δύναται νά ζητή την συμβουλευτικήν γνώμην και άλλων υπαλλήλων ή ειδικών προσώπων καλουμένων παρά τó Προέδρου αυτής προς τούτο. Η ως άνω Επιτροπή εύρίσκειται έν άπαρτία παρόντων τó Προέδρου και πάντες έκ των μελών της, άπαραιτήτως δέ τó αντιπροσώπου του Υπουργείου όπερ ένδιαφέρεται διά την επίλυσιν του υπό συζήτησιν θέματος. Αί άποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, έν ίσοψηφία δέ ύπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου.

Αί όμνισθαι πραγματογνωμόνων, οριζόμεναι υπό της Επιτροπής, διαρύνουσι τούς ένδιαφερομένους.

Επιτροπή Διεκδικήσεων

"Άρθρον 14.

1. Συνιστάται έν Αθήναις και παρά τη Υπηρεσία Συγκεντρώσεως πενταμελής Επιτροπή υπό την όνομασίαν Επιτροπή Διεκδικήσεων άπαρτιζομένη εξ ενός μέλους του Άρείου Πάγου ως Προέδρου, ενός καθηγητού της Νομ. Σχολής του Παυσίου Αθηνών, ενός Εφέτου, έκ των όργανικώς τοποθετημένων παρά τώ Έφετείο Αθηνών, ενός Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Δ'ντου της ΙΧ' Διευθύνσεως της Γ.Δ.Α.Α. Χρέη Εισηγητού παρά τη Επιτροπή εκτελεί ό Διευθυντής της κατά τó άρθρον 5 συνιστωμένης Υπηρεσίας Συγκεντρώσεως. Τά τέσσαρα πρώτα μέλη της Επιτροπής ως και οι άναπληρωταί όλων των μελών ορίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών. Γραμματεύς της Επιτροπής ορίζεται εις έκ των υπαλλήλων της Γραμματείας του Πρωτοδικείου υπό του Υπουργού της Δικαιοσύνης όστις ορίζει και τόν άναπληρωτήν του.

Η Επιτροπή συνεδριάζει έν τώ καταστήματι της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού καθ' ήμέρας και ώρας οριζόμενης υπό του Προέδρου αυτής.

2. Κατά τας συνεδριάσεις της Επιτροπής δύναται νά παρίσταται και εις έκ των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, προς υπεράσπισιν των συμφερόντων του Δημοσίου, οριζόμενος δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

"Άρθρον 15.

1. Ό αξίων δικαιώματα επί των εις χείρας αυτού κατασχθέντων αντικειμένων ως και ό ίσχυρίζομενος ότι συντρέγει περίπτωση έξαρμογής των έξαιρετικών διατάξεων του άρθρου 3 της υπ' άρ.0. 45) 1945 Συντακτικής Προέσεως ύποχρεούται έντός άνατραπευτικής προθεσμίας 30 ημερών από της χρονολογίας της κατασχέσεως, παραινουμενης λόγω άποσπάσεως κατά τας διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας, νά άσκήση προσφυγήν ένώπιον της κατά τó προηγούμενον άρθρον Επιτροπής Διεκδικήσεων, κατατιθεμένην εις τόν Γραμματέα της Επιτροπής κατά τας διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας.

Η πάροδος της προθεσμίας ταύτης συνεπάγεται την απόλειπν των άνω δικαιωμάτων. Εάν εκείνος εις χείρας του όποιον έγένετο ή κατάσχεσις δέν ήτο πικόν κατά ταύτην, ή άνω προθεσμία άρχεται από της εις αυτόν κοινοποιήσεως αντι-

γράφου της γενομένης κατασχέσεως. Ἐν τῇ προσφυγῇ δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ διορισμός ἀντικλήτου.

2. Εἰς τὴν ὡς ἄνω προσφυγὴν δικαιούται καὶ ὑποχρεούται καὶ πᾶς ἄλλος πλὴν ἐκείνου εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἐγενετο ἡ κατάσχεσις, ἀξίων ἰδία δικαιώματα ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἄνω 30ήμερος προθεσμία ὁρίζεται εἰς ἐξαμήνου τοιαύτην ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κατασχέσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ὁ ἀξίων δικαιώματα ἔλαβε γνῶσιν ἢ μὴ τῆς γενομένης κατασχέσεως. Καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐξαμήνου ταύτης προθεσμίας δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ πρὸς συζήτησιν ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ὁ προσφυγὼν ἐκ δεδικαστολογημένων αἰτίων δὲν ἠδυνήθη νὰ προβῇ εἰς ἐμπρόθεσμον ἀσκήσιν τῆς προσφυγῆς αὐτοῦ. Ἡ ὑπαρξίς τῶν αἰτίων τούτων δέον εἰδικῶς νὰ αἰτιολογῇται ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἡ ἄνω ἐξαμήνου προθεσμία, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα ὅπως γίνῃ δεκτὴ πρὸς συζήτησιν ἡ ἐμπρόθεσμος προσφυγὴ, δὲν ἀποτελοῦσι κώλυμα ἐκποίησης τῶν κατασχεθέντων ἢ διαθέσεως τούτων πρὸς ἀνάλωσιν ἢ χρῆσιν εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν ὁ ἐντὸς τοῦ ἄνω ἐξαμήνου ἢ καὶ ἐκπροθέσμως προσφυγὼν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διεκδικήσεων δικαιωθῇ, ἔχει δὲ ἐν τῷ μεταξὺ λάβει χώραν ἐκποίησης ἢ ἀνάλωσιν τῶν κατασχεθέντων, ἡ ἀξίωσις τοῦ δικαιωθέντος πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων μετατρέπεται εἰς ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐδικαιώθη καὶ ὁ ἐμπροθέσμως ἀσκήσας προσφυγὴν. Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ καθαρῶ προϋπόντος, ὅπερ εἰσέπραξε τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς ἐκποίησης ἢ ἐκμισθώσεως τοῦ πράγματος ἢ τοῦ ποσῶ καὶ ὁ τούτο κατέστη πλουσιώτερον ἐκ τῆς ἀναλώσεως αὐτοῦ.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων ὁρίζει διὰ πράξεώς του, καταχωριζομένης ὑπὸ τὴν προσφυγὴν, ἡμέραν καὶ ὥραν συζήτησεως ταύτης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ πρωτόπαιον τῆς προσφυγῆς κατατίθεται εἰς τὸν φάκελλον τῆς υποθέσεως. Ἡ δικαστικὴ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν αἰτούντα κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ὁ προσφεύγων ὑποχρεούται εἰς καταβολὴν παραβόλου ἀπὸ δραχμῶν χιλίων μέχρι ἑξέκα χιλιάδων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης. Ἐὰν δὲν καταβληθῇ τὸ παράβολον ἢ συζήτησις τῆς προσφυγῆς κηρύσσεται ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπὴ ἐξετάζει τὰς ἀξιώσεις τὰς ἀφορώσας εἰς διεκδίκησιν ἀντικειμένων, ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου, κατασχεθέντων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς ἀνηκόντων τῷ Δημόσιῳ, καὶ ἀποφαίνεται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως περὶ τοῦ ἂν τ' ἀντικείμενα ταῦτα εἶναι ἀποδοτέα εἰς τὸν αἰτούντα, τὸν ἀποδεικνύοντα τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητά του, ὅποτε καὶ διατάσσει τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀπόδοσιν τούτων.

2. Μὴ ἀποδεικνυομένης τῆς κυριότητος τοῦ αἰτούντος ἢ Ἐπιτροπῇ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ἀπορρίπτεται τὴν αἴτησιν δυνάμενη νὰ καταδικάσῃ τὸν αἰτούντα εἰς τὰ ἔξοδα τῆς συζήτησεως ἐὰν περσθῇ ὅτι ἡ ἀπορριφθεῖσα προσφυγὴ ἠκηθῇ ἐκ ὅλου ἢ ἐκ βεβαίας ἀμελείας.

3. Ἡ ἐπιβληθεῖσα κατάσχεσις δύναται νὰ ἀρθῇ εἴτε δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, καὶ ἂν ἀκέραια δὲν ἔχη ἀσκηθῇ ἐνώπιον αὐτῆς σχετικὴ διεκδικητικὴ προσφυγὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος Νόμου, εἴτε ὑπὸ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ἄρσις τῆς κατασχέσεως διατάσσεται μόνον διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 18 δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς σχηματισμὸν τῆς κατὰ τὰ ἄνω πεποιθήσεώς της λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς υποθέσεως ἔγγραφα καὶ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τὰ συλλεγόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἀκούει τὸν Εἰσηγητὴν καὶ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Κράτους ὅσους οὗτος παρίστανται

ἀναπτύσσοντα τὰς ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ τὸν αἰτούντα, ὅστις δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἀξιώσεων του καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεούται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τὸν αἰτούντα ὅπως προσέλθῃ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡμέραν καὶ ὥραν συζήτησεως τῆς υποθέσεώς του. Ἡ κλήσις αὕτη ἐπιδίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διοικητικῆς ὑπὸ ὑπαλλήλου ἢ κλητῆρος τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως εἰς τὸν αἰτούντα ὡτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν δὲν ἔχει διορισθῇ διὰ τῆς προσφυγῆς ἀντικλήτος ἢ ὀκταήμερος αὕτη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ 15 εἰσέτι ἡμέρας ἐὰν ὁ αἰτὼν κατοικῇ ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐπὶ ἑνα δὲ μῆνα ἐὰν οὗτος κατοικῇ ἢ διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ὅποτε ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν Εἰσηγητὴν τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τὸν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀγνώστου διαμονῆς αἰτούντα, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐν τῇ προσφυγῇ του δὲν ἔχει διορίσει ἀντικλήτον.

Διὰ τὰς υποθέσεις τὰς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου συντάσσεται πινάκιον τὸ ὁποῖον ἐκτίθεται ἐξωθὶ τῆς θύρας τῆς αἰθούσης συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ἐξωθὶ τῆς θύρας τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διεκδικήσεων δικάζει ἐκ τῶν ἐνόντων δυνάμενη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ὅθεν ὅποτε παρερχόμενα καὶ νὰ στηριχθῇ καὶ ἐπὶ ἀπλῶν βεβαιώσεων ἢ καὶ ἰδίων πληροφοριῶν τῶν μελῶν αὐτῆς δυνάμενη νὰ διατάξῃ διὰ παρεμπιπτοῦσης περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως της ὅπως, ἐπιμελείᾳ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἢ τοῦ αἰτούντος, προσκομισθῶσι καὶ ἑτέρα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια ἤθελε θεωρήσει χρήσιμα πρὸς σχηματισμὸν τῆς γνώμης της, ὡς καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ, ἐὰν κρίνῃ τούτο σκόπιμον τὴν ἀπόφασιν της ταύτην καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφοράς ἀνευ προεκμίσσεως ἐτέρων ἀποδείξεων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰσαγγελομένης πληροφορίας ἢθελε θεωρήσῃ ἀναγκασίας παρὰ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ παρὰ Νομικῶν Προσώπων ἢ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὑποχρεούται δὲ αἱ ὑπηρεσίαι αὗται νὰ παρέχωσιν ἀμελητὶ πᾶσαν ζητούμενην πληροφορίαν ὡς καὶ νὰ ἐπιδεικνύωσι καὶ προσκομίζωσι τὰ ἐμπορικά τῶν βιβλία, ἢ ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἴδιον ἀρχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τηρεῖται καὶ βιβλίον εἰσαγγεμένων υποθέσεων καὶ βιβλία πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων συντασσόμενων ἐφ' ὅλῳ χάρτου.

4. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐπιτροπῆς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Προέδρου καὶ συντάσσει κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, αἵτινες θεωροῦμεναι ὑπὸ τοῦ δι' ἐκάστην τούτων ὁριζομένου ἐκ τῶν μελῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς Εἰσηγητοῦ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως.

5. Ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται εἰς τὸν αἰτήσαντα δι' ὑπαλλήλου ἢ κλητῆρος τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως συντάσσόμενου ἔγγραφως ἀποδεικτικῶς ἐπιδόσεως ὅπερ προσαρτῆται εἰς τὸν φάκελλον τῆς υποθέσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὐδὲν ἐνδίκον μέσον συγχωρεῖται.

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ὧν ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις τοῦ διεκδικούντος τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀντικείμενα δὲν ἀποτελοῦσι δεδικασμένον διὰ τὰ τακτικὰ Δικαστήρια, ἐπιφυλαττομένης τῆς εἰς ταῦτα, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς καίμενης νομοθεσίας, προσφυγῆς τοῦ αἰτούντος δικαίωμα.

2. Ἐὰν, ὑπὸ ἐκείνου οὕτως ἀπορριφθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ αἴτησις ἀσκηθῇ νομίμως ἀγωγή διεκδικητικὴ τῶν κατασχεθέντων ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων, ἐντὸς προθεσμίας

30 ημερών από της εως αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως, παρατεινόμενης δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, λόγω ἀποστάσεως, καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα αὕτη ἐμπροθέσμως ἀγωγή κατατεθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν Γραμματεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων, ἀντίγραφον δὲ ταύτης ἐπιδοθῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως, ὑποχρεῖται ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν κοινοποιήσεως νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἐκπτώσιν, ἀνάλωσιν, μεταδίδοσιν ἢ ἄλλαν τινὰ ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν ἐπιδίκων ἀντικειμένων εἰδοποιούσα περὶ τούτου ἀμελητὶ δι' ἐγγράφου τῆς τῆν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἀποτραπῇ ἡ ὑπὸ ταύτης γνωμοδότησις ἐκποίησης τῶν ἀνω ἀντικειμένων ἢ παραχωρήσεως τούτων πρὸς χρήσιν ἢ ἀνάλωσιν πρὸς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν.

3. Ἐὰν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων, δι' ἧς διατάχθῃ ἡ ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων προκύψῃ νέα στοιχεῖα συνάμενα νὰ καταστήρῃσι προσωρῶς ἀδικαιολόγητον τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων, δικαιούται τὸ Δημόσιον ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀνω ὁριστικῆς ἀποφάσεως νὰ ἀσκήσῃ κατὰ ταύτης τὸ ἔνδικον μέτρον τῆς ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων. Εἰς τὴν ἐκδίκασιν τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν κλήσιν τοῦ ἀξιούτος δικαιώματα, τὴν διαδικασίαν καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ, αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 15, 16, 17, 18 τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἀπόφασις ἀναθεωρούσα καὶ ἀπορρίπτουσα τὴν ἀσκηθεῖσαν προσφυγὴν τοῦ ἀξιούτος δικαιώματα ἐφαρμόζονται περαιτέρω αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

*Ἄρθρον 19.

1. Ἡ Ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως δύναται νὰ προκαλῇ ἀπὸ φασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων ἐπιτρέπουσαν καὶ ἂν ἐτι ἡσκήθῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος Νόμου, διεκδικήσις ἢ ἀγωγή ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων, τὴν ἐκποίησιν τῶν κατασχεθέντων ἀντικειμένων ὅσας τὰ ταῦτα λόγω τῆς φύσεώς των εἶναι ὑποκείμενα εἰς φθοράν. Εἰς τὴν περὶ τούτου συζήτησιν δύνανται νὰ καλῇται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ὁ διεκδικῶν τὰ κατασχεθέντα. Ἡ ἐκποίησης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄνευ τηρήσεως τῶν περὶ ταύτης διατάξεων τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

6. Ἡ Ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως δύναται ἐπίσης νὰ προκαλῇ ἀπὸ φασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐκποίησιν τῶν ὡς ἀνω κατασχεθέντων καὶ διεκδικουμένων ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἀντικειμένων, ἐὰν ἐκ τοῦ συλλεγέντος ἀποδεικτικοῦ ὕλικου προκύπτει κατὰ τρόπον σαφῆ ἢ λίαν πιθανολογούμενον ὅτι ὁ διεκδικῶν δὲν ἔχει πραγματικὰ δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων καὶ ὅτι τὴν διεκδικητικὴν ἀγωγήν του ἡσκησεν ἐκ δόλου ὅπως ματαιώσῃ τὰς περαιτέρω ἐνεργείας τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διεκδικήσεων ἀποφασίζει δι' ἀποφάσεως ἡτιολογημένης, καὶ ἄνευ κλήσεως τοῦ διεκδικούντος, περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ ἢ μὴ τῆς ζητούμενης ἐκποιήσεως ἀναλώσεως ἢ διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη γνωστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἀμελητὶ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως. Ἐὰν παρὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τελικῶς δικαιωθῇ ὁ διεκδικῶν τὰ ἐκποιηθέντα ἀντικείμενα, ἡ ἀποζημίωσις αὐτοῦ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ καθαροῦ προϊόντος ὅπου εἰσέπραξε τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ἐκμισθώσεως τοῦ πράγματος ἢ τοῦ ποσοῦ καθ' ὃ τοῦτο κατέστη πλουσιώτερον ἐκ τῆς ἀναλώσεως αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 20.

1. Τὸ τακτικὸν Δικαστήριον δικάζον ἐπὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης διεκδικήσιν τῶν ἐν ἁρθρῷ 1 ἀντικειμένων ὑποχρεῖται νὰ ἀπορρίπτῃ ταύτην ὡς ἀπαράδεκτον, ἐὰν δὲν προηγήθῃ προσφυγὴ τοῦ ἐνάγοντος εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 Ἐπιτροπῆν

Διεκδικήσεων καὶ δὲν ἐξεδόθῃ ὑπὸ ταύτης ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς διαφορᾶς.

2. Τὸ τακτικὸν Δικαστήριον δικάζον ἐπὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω διεκδικητικῆς ἀγωγῆς καὶ ἀπορρίπτον ταύτην κατ' ὁσίαν δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸν ἐνάγοντα εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν πεισθῇ, κατ' ἐλευθέραν κρίσιν, ὅτι ὁ ἐνάγων ἡσκήσας τὴν διεκδικήσιν ἐκ προθέσεως ὅπως ματαιώσῃ τὴν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως ἐνέργειαν πρὸς ἐκποίησιν, ἀνάλωσιν, ἢ διάθεσιν τῶν κατασχεθέντων.

*Ἄρθρον 21.

1. Ἀξιώσεις ἀφορῶσαι εἰς διεκδικάσιν ἀντικειμένων τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νόμου, κατασχεθέντων εἰς τὰς ἐκτὸς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λοιπὰς περιφέρειας τοῦ Κράτους, κρίνονται καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συνιστωμένης παρὰ τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εἰς μὲν τὰς ἔδρας τῶν Ἐπαρχιῶν ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς Ἐφετοῦ ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς ἔδρας τοῦ Ἐφετερίου, ἀναπληρουμένου κατὰ Νόμον, καὶ ἐξ ἐνὸς Δημοσίου ὑπαλλήλου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου καὶ ἀνω τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὰς ἔδρας τῶν Πρωτοδικείων ἢ Ἐπιτροπῇ αὕτη ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὡς Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, ἀναπληρουμένων κατὰ νόμον, καὶ ἐξ ἐνὸς Δημοσίου ὑπαλλήλου τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α' τάξεως καὶ ἀνω, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Χρὴς Εἰσηγητοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἐκτελεῖ ὁ ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορὸς ἢ ὁ παρὰ τούτου νομίμως ἐνταλθεὶς Οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ἐν δὲ τῇ Θεσσαλονίκῃ ὁ Προϊστάμενος ἢ ὑπάλληλος τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου. Καθόκοντα γραμματεῖς τῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τοῦ Πρωτοδικείου ὁριζόμενος διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῷ οἰκίματι τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁριζόμενας ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ Ἐπιτροπῇ συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου.

3. Εἰς τὰς κατὰ τὴν παρόγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ Ἐπιτροπὰς Διεκδικήσεων ἀνατίθενται ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ αἱ ἀρμοδιότητες τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως τριμελοῦς καὶ δεκαμελοῦς.

*Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἁρθρον Ἐπιτροπῆς ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν κατασχέσεων τῶν γενομένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Πρωτοδικείου. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν ἐφαρμοστέαν εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων, τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν κατὰ τὰ λοιπὰ ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 15, 16, 17, 18, 19 καὶ 20 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὅπου ἐν τοῖς ἁρθροῖς τούτοις ἀναγράφεται ἡ Ὑπηρεσία Συγκεντρώσεως νοεῖται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ εἰς δὲν μετεδιδάσθησαν αἱ ἀρμοδιότητες ταύτης Οἶκον. Ἐφορὸς καὶ τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης.

*Ἄρθρον 23.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζεται ἀμοιβὴ τῶν Προέδρων, τῶν μελῶν καὶ τῶν Γραμματέων τῶν διὰ τοῦ Νόμου τούτου συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν, τῶν εἰσηγούμενων τὰς υποθέσεις, ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων παρισταμένου Νομικοῦ Συμβούλου.

Άρθρον 24.

1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον δαπανῶν τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως, τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Εὐφῶν τὰ ἐκάστοτε ἀπαιτούμενα χρηματικὰ κεφάλαια διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐκδιδόμενων εἰς βάρος εἰδικῶν πιστώσεων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι μονίμων δημοσίων υπαλλήλων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ταμειακῶν υπαλλήλων. Ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων τούτων ἐνεργεῖται μετ' ἐγκρίσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παραγρ. 1 τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τριμελῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἐπιτροπῶν.

2. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις δύναται ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης καὶ ὁ αρμόδιος Οἰκονομικός Ἐφορὸς νὰ ἐντέλλωνται τὴν προκαταβολὴν ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει πάσης κατὰ τὸν παρόντα Νόμον δαπάνης, πλην τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθρου 25 τοῦ παρόντος Νομοῦ δαπανῶν.

Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν εἰσάγονται εἰς τὰς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὰς πρὸς ἐλεγχον καὶ ἔγκρισιν.

Κύρωσις προγενεστέρων πράξεων.

Άρθρον 25.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 197939 ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1944 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς συνέστη ἐν Ἀθήναις Ὑπηρεσία σχετικὴ πρὸς τὰ θέματα τοῦ παρόντος Νομοῦ. Ἐπίσης κυροῦνται ἐς ὑπαρχῆς αἱ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Εὐφῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου ἐν Θεσ/νίκῃ γενόμεναι πράξεις καὶ ἐνέργειαι αἱ σκοποῦσαι τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαφυλάξιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νομοῦ ἀναγραφομένης περιουσίας τοῦ Δημοσίου, αἱ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον γενομένης κατασχέσεις, αἱ πρὸς δημοσίας ὑπηρεσίας γενομένης παραχωρήσεις ἀντικειμένων τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομοῦ πρὸς ἀναλωσιν, αἱ γενομένης ἐκποιήσεις ὡς καὶ πάσα πρᾶξις ἀναφερομένη εἰς συλλογὴν τῶν χρησίων πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δικαιούται δι' ἀποφάσεώς τοῦ νὰ τακτοποιήσῃ τὰς δαπάνας τῶν ὡς ἄνω Ὑπηρεσιῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.

2. Κυροῦται ἐπίσης ἐξ ὑπαρχῆς ἡ ὑπ' ἀριθ. 26608 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1945 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς τακτοποιήσεως τῶν ὑπ' αὐτῆς προβλεφθεισῶν δαπανῶν.

3. Αἱ ὑποβληθεῖσαι ἤδη εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην προσφυγαὶ ἰδιωτῶν ὡς καὶ αἱ ἐγγράφως διατυπωθεῖσαι ἀξιώσεις τῶν διεκδικούντων κατασχεθέντα ἀντικείμενα τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομοῦ θεωροῦνται ὡς τακτικαὶ καὶ εμπρόθεστοι προσφυγαὶ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Διεκδικήσεων.

4. Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοῦ ὀρίζεται προθεσμία ἀρχομένη ἀπὸ πράξεως ἢ ἐνεργείας τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως καὶ ἀποκλείουσα ἢ ἀνατρέπουσα ἢ ἐπηρεάζουσα δικαιώματα, τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐπέρχονται ὡς πρὸς τὰς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ὑπηρεσιῶν τὰς πρὸ τοῦ Νομοῦ τούτου γενομένας, μόνον μετὰ τὴν εἰς τοὺς καθ' ὧν αἱ ἐνεργεῖαι ἐπίδοσιν ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν ἀντιγράφου τῆς γενομένης πράξεως, ἢ κατασχέσεως ἐκτοτε δὲ μόνον ἀρχεται τρέχουσα πᾶσα κατὰ τὸν Νόμον τούτον ἀνατρεπτικὴ ἢ ἀποκλειστικὴ προθεσμία, διαφυλαττομένων πάντων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοῦ δικαιωμάτων καὶ τῆς παρεμποδίσσεως τῆς ἐκποιήσεως, ἀναλώσεως, ἢ διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων.

Άρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐγκρίνῃ δαπάνας σκοποῦσας τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ γενομένας εἴτε ὑπὸ ὀφισταμένων κατὰ Νόμον εἴτε ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ δι' ἀπλῶν διοικητικῶν πράξεων συσταθεῖσων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. Αἱ δαπάναι αὗται βαρύνουσι τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 27.

Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 193413 καὶ 194135 τοῦ ἔτους 1944 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν φυλάξεως καλωδίων καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τοῦ τέως Στρατοῦ Κατοχῆς καὶ μισθοδοτήσεως μέχρι μὲν 26 Ὀκτωβρίου 1944 τῶν ἐκ τοῦ ἀπολυθέντος προσωπικοῦ συνταξιούχων ἢ κατεχόντων καὶ καὶ ἐτέρων θέσιν, μέχρι δὲ τῆς 15 Νοεμβρίου 1944 καὶ τῆς ἀπολύσεως τελευταίας ἐπὶ πλέον μισθοδοσίας ἐκ δραχμῶν πληθωρικῶν τριῶν τρισεκατομμυρίων εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν καὶ καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς πρώτης τῶν διαταγῶν τούτων αἱ Ὑπηρεσίαι αὗται περιλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας λειτουργουσῶν.

Άρθρον 28.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 197939 τῆς 6 Νοεμβρίου 1944 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ καταργήσεως τῆς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.2006 τῆς 19 Ἰουνίου 1941 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος 298)1941, συσταθείσης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς Ἀθηνῶν (Ε.Π.Α.Κ.), καὶ κυροῦται ἡ ἐνεργηθεῖσα ἀπόλυσις τοῦ ἡμερομισθοῦ καὶ ἐπὶ συμβάσει προσωπικοῦ αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ μισθοδότησις αὐτοῦ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου 1945.

2. Κυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς αἱ ὑπ' ἀριθ. 18966, 18968 καὶ 54649 τοῦ ἔτους 1945 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ), περὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀπολύσεως ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων υπαλλήλων τῆς καταργηθείσης Ε.Π.Α.Κ. Ἀθηνῶν.

Οἱ οὕτω ἀνακληθέντες θεωροῦνται ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοῦ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

Εἰς τούτους καταβληθῆσεται ἀποζημιώσεις λόγῳ ἀπολύσεως ἰσομένης πρὸς πλήρεις ἀποδοχὰς ἐνὸς μηνος.

Άρθρον 29.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 88102 τῆς 12 Μαΐου 1945 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν Γραμματέα τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17762 τῆς 6 Φεβρουαρίου 1945 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ συσταθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ πραγματοποιηθείσας συνεδριάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ πληρωμῆς ὁμοίας ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἐκτελέσαντα χρέη Πρωθυπουργοῦ παρὰ τῇ αὐτῇ Ἐπιτροπῇ Διευθυντὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος Νομοῦ Ὑπηρεσίας.

2. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 204201 τοῦ 1944 καὶ 11025 τοῦ 1945 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ αἱ τροποποιήσασαι τὴν δευτέραν τούτων ὁμοίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ περὶ συγκροτήσεως παρὰ τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ παρόντος Νομοῦ Ὑπηρεσία Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὁρισθῆσεται ἡ καταβλητέα ἀποζημιώσις εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διὰ πραγματοποιηθείσας συνεδριάσεις.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοῦ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, καταργουμένην, διαδέχεται ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος Νομοῦ Ἐπιτροπὴ.

Άρθρον 30.

1. Κυροῦται ἡ γενομένη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀνάθεσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑπὸ τῶν καταργηθεισῶν Ἐπιτροπῶν Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἐκτελεσθέντων ἔργων, ὡς καὶ ἡ περὶ αὐτῶν ἡμιτελῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων, ἀπὸ κοινοῦ ἐκδιδομένων, δύνανται νὰ ρυθμισθῶσιν ἡ ἐκτέλεσις καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ ἰδιαίτερος τὰ τῆς ἐγκρίσεως τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν καὶ τοῦ καταλογισμοῦ τῆς δαπάνης.

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 16618 τῆς 19 Φεβρουαρίου 1945 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀνάκλησας τῆς ἀπολύσεως ἐξ τεχνικῶν ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων τῆς καταργηθείσης Ε. Π. Α. Κ. Ἀθηνῶν, κριθέντων ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων ὡς ἀπαραιτήτων διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔργων.

Ἡ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἡμερομίσθια ἀντιμισθία τῶν ἐξ ἀνακληθέντων τεχνικῶν βαρύνει τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως.

Ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ ἀνωτέρω ὑπηρετοῦσιν ὡς ἡμερομισθιοὶ προσωρινοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, θεωροῦνται δὲ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου, δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἀνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

Εἰς τοὺς οὕτω ἀπολυομένους καταβληθήσεται ἀποζημιώσεις λόγῳ ἀπολύσεως ἰσομένη πρὸς πληρεῖς ἀποδοχὰς ἐνὸς μηνός.

Άρθρον 31.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Διοικησεως τακτοποιῶνται αἱ ἐκ τῆς Παγίας Προκαταβολῆς Νομοθετικοῦ Διατάγματος 298)1941 χορηγηθεῖσαι προκαταβολαί, δι' ἃς ἡ κατάθεσις ἐπαρκῶν δικαιολογητικῶν καθίσταται ἤδη ἀνεφικτος ἢ δυσχερής.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιτρέπεται καὶ δικαιολογήσις δαπανῶν τοῦ Δημοσίου διενεργηθεισῶν ἐκ προκαταβολῶν χορηγηθεισῶν ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 298)1941 ἀνευ εἰσπραξέως φόρων, ἢ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων καὶ ἀντιθέσεως χρητοσήμε.

3. Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους δαπάναι καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει πύσις ἡ διενέργεια πληρωμῶν ἐκ τῆς Διαχειρίσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 298)41.

Ἡ Διαχείρισις αὕτη καταργηθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εὐθὺς ὡς τερατισθῇ τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ ὁλοσχερὴς ἀπόδοσις τῆς εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, ἐξ οὗ αὕτη ἔχει ληφθῇ.

Υποχρεώσεις Ἐργολάβων.

Άρθρον 32.

1. Πᾶσα ἔλλειψις αὐτοῦσι τοῦ ὑλικοῦ παραδοθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀνταρθεύοντος διὰ χρημάτων τούτου διαπιστωθεῖσα ἢ διαπιστωμένη ὑπὸ τῶν κατὰ Νόμον ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων εἰς εἰς βάρος ἐργολάβων ἀναλαβόντων τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων τῶν καταργηθεισῶν Ἐπι-

τροπῶν Προμηθειῶν τῶν τῶς Ἀρχῶν Κατοχῆς καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐργολάβων τούτων εἰς χρήμα ἐπὶ τῇ τρεχοῦσῃ, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ καταλογισμοῦ τιμῇ τοῦ ὑλικοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τιμὴ, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρη τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ τρεχοῦσῃς τιμῆς τοῦ ἀνω ὑλικοῦ προσδιορίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν συνισταμένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ δύνανται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δικαιολογούσας τὴν οὐχὶ ὑπατιότητι τοῦ ἐργολάβου ἀπώλειαν ἢ καταστροφὴν ὑλικῶν, δι' ἃς εὐθύνεται οὗτος κατὰ νόμον, ὡς ἀσθέντου, ἀμμου, λίθου, γύψου, μαρμαροκόνεως κλπ., νὰ καθορίσῃ τιμὴν μικροτέραν τῆς τρεχοῦσῃς.

Άρθρον 33.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον προθεσμίαι δὲν ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς διατάξεις περὶ ἀναστολῆς τοῦ Δικαιοστασίου.

Άρθρον 34.

Τὸ προϊόν τῶν ἐκποιουμένων ἀχρήστων ἀντικειμένων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ἀποτελεῖ ἐξ ὁλοκλήρου ἔσοδον τοῦ Δημοσίου, μὴ ἔχουσας ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογῆς οὐδεμιᾶς ἀντιθέτου διατάξεως.

Άρθρον 35.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθήσονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου λεπτομέρειαι.

Άρθρον 36.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΠΙΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλῃ τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὡς ἀριθ. 411.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ διαρρυθμίσεως τῆς περὶ τῶν τελῶν χορηγήσεως νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πραττάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἢ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀγοραπωλησίας ἢ ἀνταλλαγῆς

αυτοκινήτου ή αυτοκινήτου ποδηλάτου, αν μη προηγηθῇ προεκτίμησις τῆς ἀξίας αὐτοῦ, περὶ ταύτης δὲ γίνῃ μνεία ἐν τῷ συμβολαίῳ. ἐγγράφῳ, προσαρτωμένης ἐν τούτῳ καὶ τῆς περὶ τῆς προεκτίμησεως ἐκθέσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ τε ἀναλογούντα τέλη χαρτοσήμου καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὀφειλόμενα ἐκάστοτε τέλη καὶ δικαιώματα ἐν γένει, καταβληθῶσι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, ἐγγράφου βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν περὶ τῆς προεκτίμησεως ἐκθεσιν ἀξίας τοῦ αυτοκινήτου ή αυτοκινήτου ποδηλάτου.

Τὴν προεκτίμησιν ἐνεργεῖ ἐν τῇ τέως περιφερείᾳ Διοικήσεως Πρωτεύουσας τὸ Μηχανολογικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς περιφερείας τῆς Ἑλλάδος ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τοῦ τόπου ἐν ᾧ συντελεσθῆσεται ἡ μεταβίβασις ὑποχρεομένων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ὅπως ἐντὸς 24 τῶν βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως παραδώσῃ τὴν περὶ τῆς προεκτίμησεως ἐκθεσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα. Εἰς ἃς εἰρηνοδικειακὰς περιφερείας δὲν ἔδρῃ οἱ Οἰκονομ. Ἐφοροί, τὴν προεκτίμησιν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Εἰρηνοδικὴς τῆς περιφερείας, γνωστοποιῶν ταύτην ἀμελλητί εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον τῆς περιφερείας του.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς διαδικασίας τῆς ἐνεργείας τῶν προεκτιμήσεων.

Εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς προεκτιμήσεις ὑπαλλήλους καταβάλλεται ἀποζημίωσις κανονιζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κυμαινομένη μεταξύ 500 ἕως 5000 δραχμῶν καὶ βαρύνουσα τὸ κεφ. καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων περὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐντεταλμένων τῶν ἐλεγχον τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὑπαλλήλων.

Κατὰ τῶν ἐκθέσεων προεκτίμησεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἀσκουμένη ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ οἰκείου συμβολαίου. ἐγγράφου, τὸ δὲ δικαστήριον τοῦτο ἀποφασίζει συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε δι' αὐτὸ ἰσχυούσας διατάξεις. Ἐφ' ὅσον ἀποφασίς τοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναγνωρίζῃ ὅτι συνεπείᾳ πράξεων ὡς ἂν ὡς προεκτιμήσεων τέλη χαρτοσήμου καὶ λοιπὰ τέλη ὅπως δὴποτε καταβληθέντα, οὐχὶ νομιμῶς κατεβλήθησαν ἢ διατάσσει τὴν ἐπίστροφὴν των, τὰ τέλη ταῦτα ἐπιστρέφονται.

Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ μέχρι δραχμ. ἑκατὸν χιλιάδων δι' ἐκάστην παραβάσιν ἐπιβαλλομένη διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατ' ἣς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Δ. Δ. Φορολογικῶν Παραβάσεων κατὰ τὰς ἰσχυούσας δι' αὐτὸ διατάξεις, ὅπως ἀποστέλλῃσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς περιφερείας τῶν ἀντίγραφα ἐφ' ἑπλοῦ χάρτου τῶν συμβολαίων των, δι' ὧν μετεβιβάσθησαν αὐτοκίνητα ἢ αὐτοκίνητα ποδήλατα.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1945 ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος πλοίων ἐνεργεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἅπασαι δὲ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος αὐτοκινήτων ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων, διὰ τὴν προεκτίμησιν τῆς ἀξίας τούτων καὶ τὸν ὑπολογισμόν τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐν γένει καὶ ἀμοιβῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων πλοίων καὶ πλωτῶν καὶ ἐν γένει μέσων. Κατὰ τροποποίησιν τῶν διατάξεων τούτων, ἄρμοδιὰ διὰ τὴν προεκτίμησιν τῶν πλωτῶν μέσων, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ παρὰ Μηχανολογικῆς ὑπηρεσίας ἐνέργεια τῆς προεκτίμησεως, τυγχάνει ἡ ἄρμοδιὰ ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἢ τοῦ Λιμεναρχείου ἢ ὁ Λιμενάρχης τοῦ τόπου ἐνθα καταρτισθῆσεται ἡ περὶ τῆς μεταβιβάσεως σύμβασις.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κανονίζονται αἱ ἐν γένει λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ συμβολαίων ἐργολαβίας κατασκευῆς δημοσίων ἔργων, τὸ τέλος χαρτοσήμου δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὑπολογίζηται ἐπὶ τοῦ ὀριζομένου παρὰ τοῦ ἄρμοδιου Ὑπουργείου καὶ ἀναγράφου ἐν τῇ ἐπίκεφαλίδι τοῦ συντασσόμενου συμβολαίου ποσοῦ τῆς ἀξίας, ἀσχετῶς προσωρινῶς πρὸς τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης τῆς κατασκευῆς τοῦ ὅλου ἔργου καὶ δι' ὃ ὅλον ἔργον ἀναλαμβάνει διὰ τοῦ συμβολαίου τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐργολάβος.

Διὰ πᾶσαν, κατόπιν, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς συμβάσεως ὑπέρβασιν τῆς ὑπαχθείσης ὀχνητῶς εἰς τὸ τέλος ποσότητος, ἡ εἰσπραξίς τοῦ ὑπεβλημένου ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐνεργεῖται ἐκάστοτε κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐντάλματων, ὑποβαλλομένων τὸν ἀποδείξων εἰς τὸ οἰκεῖν ἀναλογικὸν τέλος, ὑπερτέλος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπολογίζεται βάσει τοῦ νόμου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς οικείας συμβάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ἡμῶν τῆς τυχόν διὰ μεταγενέστερου νόμου, ἀξήτεως ἢ μείξεως τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὼν νόμος ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν, ἕμᾳ συνερχομένην, πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

• Ὁ Ἀντιδασυλεύς

† Ὁ Ἀθηῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΚΥΡ. ΒΑΥΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΣΟΛΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Γ. ΠΙΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΦΑΙΡΙΤΗΣ

(4)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὡς ἀριθ. 412.

Περὶ Ἐπιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον 1.

Συνιστῶνται δύο Ἐπιθεωρήσεις Χωροφυλακῆς, ἐκάστης τῶν ὁποίων ἡ ἔδρα καὶ ἡ δικαιοδοσία θέλει καθιερωθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ὡς Ἐπιθεωρητὰι Χωροφυλακῆς διαρίζονται Ὑποστράτηγοι Χωροφυλακῆς ὧν αἱ θέσεις καθίστανται ὀργανικαὶ καὶ ἐλλείψει τούτων Συνταγματάρχαι Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 3.

Αἱ Ἐπιθεωρήσεις Χωροφυλακῆς ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς καὶ ἔχουσιν ἰδίαν ἐκάστη σφραγίδα. Αὗται ἐξισούνται πρὸς Μεραρχίας τῶν ὁποίων ἔχουσι τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.

"Αρθρον 4.

Οι 'Επιθεωρηταί Χωροφυλακής έχουσιν ως ειδικήν αποστολήν νά μελετώσι τὰ τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς γενικά ζητήματα καὶ δι' ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσωσι νά διαφωτισώσι τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, νά ἐφορευώσι διὰ τὴν εὐρυθμον ἐν γενεῇ λειτουργίαν τῶν ὑπ' αὐτὰς ὑπηρεσιῶν, ὄντες υπεύθυνοι ἐναντι τοῦ Ἀρχηγοῦ.

"Αρθρον 5.

Οἱ 'Επιθεωρηταί Χωροφυλακῆς δὲν ἀσκοῦσιν ἄμεσον διοίκησιν ἐπὶ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ ἐποπτεύουσιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἐπεμβαίνοντες ὁσάκις ἤθελον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον.

"Αρθρον 6.

'Επιθεωροῦσι τὰς Ἀνωτέρας Διοικήσεις καὶ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς, τακτικῶς μὲν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς ἢ δι' εἰδικῶν διαταγῶν ὀριζόμενα χρονικά διαστήματα, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελον διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς ἢ κατὰ τὰς διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἐπιτακτικούς μεταβάσεις τῶν, συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἱενικού Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς. Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὑποβάλλουσι σχετικὰς ἐκθέσεις εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἀναφέροντες τὰ τυχόν ληφθέντα ὑπ' αὐτῶν πενιμαρχικά ἢ ἄλλα οἰκητικὰ μέτρα ἢ προτείνοντες τὴν λήψιν τῶν ὑπερβαίνοντων τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τοιούτων.

"Αρθρον 7.

Οἱ 'Επιθεωρηταί Χωροφυλακῆς καταβάλλουσιν ἰδιαιτέραν μέριμναν, ὅσον κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις, ὅσον καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην εὐκαιρίαν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ Διοικήσεων Χωροφυλακῆς καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιούμενων προϊσταμένων ἄλλων ἰσοτιμῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ἵνα μορφώσωσιν ἀσφαλῆ γνώμην περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ γενικῆς αὐτῶν μορφώσεως, περὶ τῆς ἐπιδεικνυομένης ὑπ' αὐτῶν προθυμίας καὶ φιλοπονίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν, τῆς ἐνημερότητος αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα ὑπηρεσιακά ζητήματα τῆς περὶ τὸ διοικεῖν ἱκανότητος καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐπαρκείας τῶν, τῆς χρηστότητος καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν, ἵνα δύνανται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νά διαφωτίσωσι τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων προαγωγῶν πρὸς μόρφωσιν γνώμης καὶ λήψιν ὑπ' αὐτοῦ ἐνιαίου μέτρου κρίσεως τῶν Ἀξιωματικῶν.

"Αρθρον 8.

Οἱ 'Επιθεωρηταί Χωροφυλακῆς ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ αὐτεπαγγέλτως, ὅταν ἤθελε προκύψῃ περίπτωσις, προανακρίσεις ἢ διοικητικὰς ἐξετάσεις κατὰ τῶν διοικητῶν τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ Διοικήσεων Χωροφυλακῆς ἢ τῶν ταύταις ἐξομοιούμενων Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς τῆς δικαιοδοσίας τῶν, ἐὰν ὑφίσταται κώλυμα διὰ τὸν οἰκείον Ἀνώτερον Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως ὑπὸ τὰς διατάξεις τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦσιν οἱ πταίσαντες ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἴτε τὴν πενιμαρχίαν ἢ ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος εἴτε τὴν Δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν.

"Αρθρον 9.

Οἱ 'Επιθεωρηταί Χωροφυλακῆς, ὁσάκις κρίνουσιν ὡς σοβαρὰν τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἢ ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ἐνόπλων συμμοριῶν, συντονίζουσι τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀναλαμβάνουσι προσωπικῶς τὴν διεύθυνσιν τῶν ὅλων ἐνεργειῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἀποτελεσματικὴν δίωξιν τῶν κακοποιῶν.

"Αρθρον 10.

Συντάσσουσι τὰς διαδοχικὰς σημειώσεις τῶν Ἀνωτέρων Διοικητῶν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιούμενων Διοικητῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς τῆς δικαιοδοσίας τῶν, πλὴν, τῶν Διευθυντῶν ἀρμοδιότητος Χωροφυλακῆς τῶν Ὑπουργείων Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν καὶ ἀναθεωροῦσι τὰς τοιαύτας τῶν Διοικητῶν τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακῆς καὶ τῶν Προισταμένων τῶν ταύταις ἐξομοιούμενων Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς τῆς δικαιοδοσίας τῶν καὶ παρίστανται κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν» προβλεπόμενον Συμβούλιον τῶν Ἀνωτέρων Διοικητῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγεῖ Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων προαγωγῶν ἵνα ἐκφέρωσι τὴν γνώμην αὐτῶν πρὸς λήψιν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ἐνιαίου μέτρου κρίσεως διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Σώματος.

"Αρθρον 11.

Παρ' ἐκάστῳ Ἐπιθεωρητῇ Χωροφυλακῆς τοποθετεῖται εἰς Μοίραρχος ὡς Ὑπαπιστής, ὅστις βοηθεῖ αὐτὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

"Αρθρον 12.

Αἱ λεπτομέρεια τοῦ παρόντος Νόμου καθορισθῇσονται διὰ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Γ. ΠΙΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ